Huszár Ágnes

LIBERNYÁKOK

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 31. szám, 2020. július 31.

Magyarország miniszterelnöke a július 24-ének reggelén beszámolt a Protestáns Újságírók Szövetsége elnökének a brüsszeli tanácskozásról: „Gyűlölnek minket, nem túlzok, mert nem fogadtuk be a menekülteket. És egy Soros György nevű magyar áll mögöttük:”

A Rát Mátyás-díjas újságírónő aggódó pillantására hozzátette, katonai és sportolói munkájának köszönhetően „szerencséje volt Magyarországnak”, hiszen: „néhány ilyen libernyákot, akikkel vitatkoznom kellett, azokat azért elviszem a hátamon”.

Kár lenne azon fennakadni, hogy Magyarország miniszterelnöke maga nem olyan régen alelnöke volt annak a Liberális Internacionálénak, amely eszmerendszer híveit most legyőzött ellenségként állítja be. Érdekesebb maga a szóhasználat.

Az interjú által médiaképessé avatott libernyák szó annyira új, hogy egyszer sem fordul elő a többmilliós *Nemzeti Szövegtár*ban, de a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda naprakész honlapján már szerepel huszonegyedik századi szleng megjelöléssel. Jelentése: posztkommunista, neoliberális, neomarxista.

A filológusok kedvéért megjegyzem, hogy az ELTE BTK HÖK képviselői már 2013-ban használták ezt a szót a gólyatáborba jelentkező elsőéves lányok kategorizálására. Az utóbb nyilvánosságra került feljegyzésben számos idézhetetlen trágárság mellett olvasható olyasmi is, hogy elempés libernyák. Az ilyenek biztosan „nem voltak jók” sem Pistának, sem a többi finom ízlésű hallgatói képviselő úrnak. De arra még nyilván ők sem gondoltak, hogy a miniszterelnök néhány év múlva jó néhány ilyet „elvisz a hátán”.